

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Στασίνου 1, Έγκωμη, Ταχ. Θυρίς 1384 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43096-7, Τηλ. Διεύθ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ.1/1977)

ΕΦΕΣΙΣ "Α.Π.Ο.Ε.Λ." ΚΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ Τ.Ε.Α.Κ.

Ημερομ: 14.1.1977

Ώρα: 3.30 μ.μ.

Τόπος: Γραφεΐα Κ.Ο.Α.

Ενώπιον: κ.κ. "Αντη Τριανταφωλλίδη 'Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδοπούλου καί 'Αντώνη Δράκου Μελών.

Παρόντες:

Γ. Μιτσίδης - Δικηγόρος Α.Π.Ο.Ε.Λ.
Γιάνγκος Δημητριάδης - 'Εκ μέρους τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Λ.

Μ. Βασιλείου - Δικηγόρος Τ.Ε.Α.Κ.

Π. Παπαμιχαήλ - 'Εκ μέρους τῆς Τ.Ε.Α.Κ.

Αίμιλιος Μιχαηλίδης - Πρόεδρος ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Ρολάνδος Βιράρτη - 'Εκ μέρους τοῦ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Λαβών τόν λόγον ὁ Δικηγόρος τοῦ Σωματείου "Α.Π.Ο.Ε.Λ." κ. Γ. Μιτσίδης εἶπε τά ἑξῆς:-

Οὐσιαστικῶς ἐπιθυμοῦμεν δήλωσιν τῆς Α.Δ.Ε.Α. ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἡμερομηνίας 28ης Δεκεμβρίου 1976, εἶναι ἄκυρος διὰ τούς ἀκολούθους λόγους:

(α) Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. δέν εἶχεν ἀρμοδιότητα νά ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Λ., καί οὕτω ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσίας καί κατὰ παράβασιν τοῦ Καταστατικοῦ καί τῶν Κανονισμῶν τῆς Τ.Ε.Α.Κ.

(β) 'Εάν εἶχεν ἀρμοδιότητα νά ἐξετάσῃ τήν ἐν λόγω ἐνστάσιν, ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις δέν εἶναι ἔγκυρος διότι τό Διοικητικόν

Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἐξεδίκασε καί ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἐρήμην τοῦ αἰτοῦντος Σωματείου καί χωρὶς νά δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν αἰτοῦντα νά ὑποστηρίξῃ ταύτην ἢ νά παρουσιάσῃ μαρτυρίαν πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης.

(γ) Ἐάν καλῶς ἢ κακῶς δέν ἐκλήθῃ τό ἐνιστάμενον Σωματεῖον, καί πάλιν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐσφαλμένη, διότι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 45 αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους ἀγώνων θά ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν παραπέμπονται ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Τ.Ε.Α.Κ. Συνεπῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. δέν ἔχει ἀρμοδιότητα νά ἀποφασίζῃ ἐπὶ ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους ἀγῶνος.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Μιτσιδης πῶς θά μπορούσε ἡ Α.Δ.Ε.Α. νά ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Τ.Ε.Α.Κ., εἶπεν ὅτι ἡ Α.Δ.Ε.Α. θά ἐξεδίκασε τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος ὡς πρωτοβάθμιον Δικαστήριον, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχει καί ἀθλητικὴ διαφορά μεταξὺ τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. καί τῆς Τ.Ε.Α.Κ. διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Τ.Ε.Α.Κ. ὄρισεν ἄλλον ἀγῶνα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Δικηγόρος τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. ἀνεφέρθη εἰς τὰ γεγονότα εἰπὼν ὅτι ὁ ἀγὼν Α.Π.Ο.Ε.Α.-ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ἦτο ἀγὼν Κυπέλλου καί ἦτο ὁ δεύτερος ὁ ὁποῖος διεξήγετο μεταξὺ τῶν δύο Σωματείων. Εἰς τὸν πρῶτον ἀγῶνα ἐκέρδισε τὸ Α.Π.Ο.Ε.Α. μέ 6 βαθμοὺς διαφοράν. Διὰ νά προκριθῇ ὁ ΑΠΟΛΛΩΝ ἔπρεπε εἰς τὸν δεῦτερον ἀγῶνα νά κερδίσῃ μέ 7 βαθμοὺς διαφοράν, ἐάν ἐκέρδιζε μέ 6 βαθμοὺς ὁ ἀγὼν θά ἐπαναλαμβάνετο.

Μετά τὴν λήξιν τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος διεξήχθη τὴν 22.12.1976 εἰς τὸ γήπεδον τοῦ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ εἰς Λεμεσό, διεπιστώθη ὅτι ἔγινε λάθος 1 πόντος, δηλαδή ὁ πόντος αὐτός ἀνεγράφη ἐπὶ τοῦ πίνακος ἐνῶ δέν ὑπῆρχε.

Βάσει τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τ.Ε.Α.Κ., δι' ἐπιστολῆς ὑποβάλλεται ἔνστασις καί ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν αὐτῆς.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 44, ἀγὼν τελεσθεὶς ἔστω καὶ κατὰ παράβασιν τῶν Κανονισμῶν, θεωρεῖται ἔγκυρος, ἐπιτρέπεται δέ ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρου ἢ τοῦ ἀποτελέσματος ἀγῶνος εἰς τρεῖς μόνον περιπτώσεις.

Ἐάν ἡ ὑπόθεσις παρεπέμπετο ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς, θὰ ὑπεβάλαμεν ὅτι ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐκδικάζῃ αὐτήν, δέν μᾶς ἐδόθη ὅμως ἡ εὐκαιρία διότι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅτι αὕτη δέν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐκδικάζῃ ἐνστάσεις αἱ ὁποῖαι δέν ἐμπίπτουν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 ἀναφερομένων τριῶν περιπτώσεων. Ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἔχει ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοιαύτην ἀρμοδιότητα, δέν εἶναι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ποῦ θὰ ἀποφασίσῃ ἀλλὰ αὕτη ταύτη ἡ Δικαστικὴ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Α.Δ.Ε.Α. ἐρώτησε τὸν κ. Μιτσιδῆν κατὰ πόσον κάθε Σωματεῖον ἔχει ἰδικὸν του ἐκπρόσωπον εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. Ἀπαντῶν ὁ κ. Μιτσιδῆς εἶπεν ὅτι κάθε Σωματεῖον ὑποδεκνύει ἕναν ἐκπρόσωπον, χωρὶς ὅμως αὐτὸς νὰ ἔχῃ οἰανδήποτε σχέσιν μὲ τὸ Σωματεῖον.

Ἀκολουθῶς ἀνέγνωσε τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τ.Ε.Α.Κ., βάσει τῶν ὁποίων ἀπέρριψαν τὴν ἐνστάσιν τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. καὶ ἐκοινοποίησαν τὴν ἀπόφασιν πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Σωματεῖον μὲ τηλεγράφημα.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Μιτσιδῆς ὑπὸ μελῶν τῆς Α.Δ.Ε.Α. κατὰ πόσον ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκδικάζῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐν ὄψει τῆς προνοίας τοῦ ἄρθρου 7(α), εἶπεν ὅτι τὸ ἄρθρον δέν λέγει ὅτι τὸ Δ.Σ. μπορεῖ νὰ ἐκδικάζῃ ἐκεῖ ποῦ δέν ἔχει ἀρμοδιότητα ἡ Δικαστικὴ. Καὶ ἐάν ἡ Δικαστικὴ δέν ἔχει ἀρμοδιότητα δέν εἶναι τὸ Δ.Σ. ποῦ θὰ τὸ ἀποφασίσῃ.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν Τ.Ε.Α.Κ. δικηγόρος κ. Μ. Βασιλεῖου, εἶπεν ὅτι ἐκεῖνο ποῦ δέν διευκρινίζει ὁ δικηγόρος τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. εἶναι ἐάν εἶναι ἔφεσις ἐναντὶον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐάν ὑπάρχει ἀθλητικὴ διαφορά.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Α.Δ.Ε.Α. βάσει ποίου ἄρθρου ἐξέτασε τὴν ἔνστασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἶπεν ὅτι τοῦτο ἐβασίσθη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7(α) καὶ 7(ζ) καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 11(β) τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι δύναται νὰ ἐκδικάζῃ τελεσιδίκως. Ἐπίσης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον βασιζόμενον πάνω σέ, προηγούμενες ἀποφάσεις τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν ὅτι δέν μπορούσε νὰ παραπέμψῃ τὴν ἔνστασιν εἰς αὐτὴν καὶ ἀπεφάσισεν νὰ τὴν ἀπορρίψῃ.

Κατόπιν ὑποδείξεως ὑπὸ τῆς Α.Δ.Ε.Α. ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. δέν ἔχει δικαστικὰς ἐξουσίας, ὁ κ. Βασιλείου εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δέν ἔχει τέτοιας ἐξουσίας ἀλλὰ ἐπελήφθη τοῦτο ὡς θέμα ἐπιστολῆς καὶ ὅχι ἐνστάσεως, διὰ νὰ πῇ ὅτι ὁ ἀγὼν σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸν καὶ τοὺς Κανονισμοὺς θεωρεῖται ἔγκυρος. Ἐπίσης ὁ κ. Βασιλείου ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ Πρακτικά δέν περιλαμβάνουν ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν εἰς τὴν συνεδρίαν οὔτε τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλέχθησαν καὶ οὔτε εἶναι ἐγκριμμένα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Αἰμίλιος Μιχαηλίδης, Πρόεδρος τοῦ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἔνστασιν τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7(α) καὶ 7(ζ) διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐάν θὰ παρέπεμπεν αὐτὴν ἢ ὅχι εἰς τὴν Δικαστικὴν. Ὁ λόγος τῆς ἐνστάσεως ὁμως τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α., ἐσυνέχισε ὁ κ. Μιχαηλίδης λέγων, εἶναι διαφορετικὸς καὶ δέν ἐμπίπτει ἐντός τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 44 ἀναφερομένων λόγων, διότι ὁ ἀγὼν ἔληξε κανονικά καὶ δέν διεκόπη.

Μετά ταῦτα τὸ Δικαστήριον ἀπεσύρθη διὰ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἡ Ἀνωτάτη Δικαστική Ἐπιτροπή Ἀθλητισμοῦ ὡς Ἀνώτατον Ἀθλητικόν Δικαστήριον, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐπιλαμβανομένη ὑποθέσεων, ὑπὸ τὴν δευτεροβάθμιον δικαιοδοσίαν αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδικάζῃ τὰς ἐνώπιον αὐτῆς ὑποθέσεις μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς τὴν Α.Δ.Ε.Α. υποβαλλομένων, ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἐνδιαφερομένων ἀθλητικῶν Ὁμοσπονδιῶν, Σωματείων ἢ πρωτοβαθμίων ἀθλητικῶν δικαστηρίων.

Ἐκ τοῦ ἐνώπιον τῆς Α.Δ.Ε.Α. υποβληθέντος κειμένου πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. φαίνεται ὅτι ἡ Τ.Ε.Α.Κ. ἐξεδίκασε ἔνστασιν τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. ὡς πρωτόδικον δικαστήριον καὶ ἀπέρριψεν ταύτην.

Ὁ ἐκπρόσωπὸν τὴν Τ.Ε.Α.Κ. δικηγόρος ἀνεγνώρισεν κατὰ τὴν ἐνώπιον μας διαδικασίαν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τ.Ε.Α.Κ. δέν ἔχει ἀρμοδιότητα ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀλλὰ ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ υποβληθέντα πρακτικά δέν ἀντανακλοῦν ὁρθῶς τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. διαμειφθέντα. Συμφωνοῦμεν πρὸς τὴν ἄποψιν τοῦ δικηγόρου τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ὅσον ἀφορᾷ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἀλλὰ ἡ Α.Δ.Ε.Α. δεσμεύεται ἀπὸ τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰ ἐνώπιον αὐτῆς πρακτικά.

Ὑπεβλήθη ἐπίσης ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἔνστασιν τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7(α) καὶ 7(ζ) ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ παραπομπῆς ἢ μὴ τῆς ἐνστάσεως τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. συμφώνως τοῦ ἄρθρου 44 ἐάν οἱ λόγοι τῆς ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους τοῦ ἀγῶνος ἐμπίπτουν ἐντὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 44 ἀναφερομένων λόγων.

Τὰ ἐνώπιον μας ἔγγραφα δέν δεικνύουν ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἐξήτασε τὸ θέμα τοῦτο ἢ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐδράζεται ἐπὶ τοιούτου συλλογισμοῦ, ἢ κατὰ πόσον τὸ Δ.Σ. τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ἀπέρριψε τὴν ἔνστασιν διὰ νομικοὺς λόγους δικαιοδοσίας ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπαρχούσης ἀλλὰ μὴ προσαχθείσης μαρτυρίας.

Συνεπώς ή Α.Δ.Ε.Α. αδυνατεῖ νά υπεισέλθῃ εἰς τήν οὐσίαν τῆς υποθέσεως ή νά ἐκφέρῃ οἰανδήποτε ἄποψιν ἐπὶ τῆς ἐγκυρότητος ή μή τοῦ ἀγῶνος.

Κατ'ἀκολουθίαν:-

Ἀκυροῦμεν τήν ἀπόφασιν τῆς Τ.Ε.Α.Κ. ὑπὸ τήν μορφήν ὑπὸ τήν ὁποίαν αὕτη διατυποῦται εἰς τό ἐνώπιον μας ἔγγραφον πρακτικῶν καί ἀποφάσεων καί θεωροῦμεν ὅτι ή ἔνστασις τοῦ Α.Π.Ο.Ε.Α. δέν ἐξητάσθῃ ὑπὸ τῆς Τ.Ε.Α.Κ. συμφώνως τῶν Κανονισμῶν αὐτῆς καί διὰ τοῦτο παραπέμπομεν τήν υπόθεσιν εἰς τήν Τ.Ε.Α.Κ. πρὸς ἐπανεξέτασιν, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται.